

Fraværende:

Oppeermann; Beberfen, R.; With, (syg);
Ullgaard, (syg); Boserup; Damgaard; Han-
sen, F. A.; Hjerrild; Hækkerup; Jensen, L.;
Neergaard.

Stemte ikke.

Ditterstrøm; Rasmussen; Skau.

Formanden: Dermed er altsaa Adresse-
forslagets Behandling sluttet, og vi gaae da
over til det næste Nummer paa Dagsordenen:
den af Rigsdagsmanden for Præsto Amts 6te
Valgfreds (Barfod) anmeldte Forespørgsel til
Statsraadet*). — Rigsdagsmanden for Præsto
Amts 6te Valgfreds har Ordet.

Barfod: Forinden jeg gaaer over til
den Forespørgsel, som jeg med det ærede Things
Samtykke nu skal tillade mig at stille, tillader
jeg mig at rette det Spørgsmaal til den høit-
agtede Premierminister, som jeg seer er tilstede,
og som formodentlig altsaa vil svare paa
Statsraadets Vegne, om han skulde have No-
get imod, at jeg, med Things høitærede
Formands Samtykke, deler den af mig bebud-
ede Forespørgsel i de tre Afsnit, hvori den
egentlig falder.

Premierministeren: Derimod har jeg
Intet at indvende.

Formanden: Jeg skal ogsaa fra min
Side erklære, at det forekommer mig, at Fore-
spørgselen er saa omfattende, at det ikke ret
vel vil gaae an, at den tages under Et.

Barfod: Da altsaa Things høitærede
Formand indrømmer dette, og den høitagtede
Premierminister ikke har Noget derimod, skal
jeg, som sagt, tillade mig at dele Forespørgse-
len i de tre Afsnit, hvori den naturligen fal-
der. Jeg troer imidlertid at gjøre baade Thing-
et, Regjeringen og Sagen selv en Tjeneste
ved at fatte mig saa kort og saa tørt som
muligt, og jeg skal derfor bestræbe mig baade
for Korthed og for Torhed.

Som det vil mindes, yttrede den høitærede
Premierminister i et Møde, vi forleden havde,
at efter hans Opfattelse var Noget af det
meest Giendommelige, noget af det meest Frem-

trædende i Martsprogrammet en Stræben efter
at udsønde Holsteen fra det egentlige Dan-
mark, fra de øvrige Dele af det danske Mo-
narchie. Han blev modsagt i den Anledning,
jeg troer modsagt med Rette, jeg troer, at
han havde Ret. Derimod seer jeg, og vist-
nok Mange med mig, i Martsbevægelsen og
Martsprogrammet en Stræben efter at afstikke
en fast, bestemt og naturlig Grændse for de
forskjellige Statsdele, hvorover der var ude-
lukkende dansk Høihedsret, og hvorover der var
en tydsk Høihedsret. Denne Bestræbelse var
meget ældre end Martsdagene, den er ogsaa
meget yngre end Martsdagene, og, som en
Følge deraf, bestemmer ogsaa Freden af 2den
Juli 1850 Artikel 5, at i Løbet af 6 Maane-
der, efterat nærværende Tractat er undertegnet,
skal Hans Majestæt Kongen af Danmark og
det tydske Forbund udnævne Commissairer for,
efter de Documenter og andre Bevisligheder,
der vedkomme denne Sag, at fastsætte Grænd-
sen mellem de af Hans Majestæts Stater,
som ikke indbefattes under det tydske Forbund,
og dem, der høre dertil. Som det vil mindes,
bleve dog de i Artikel 5 omtalte Commissairer
ikke udnævnte inden 6 Maaneder efter
Fredens Slutning; det var først under 17de
Marts forrige Aar, at Kongen af Danmark
udnævnte sine tre Commissairer, og det var
først under 11te April, at disse Commissairer
sammentraadte, og deres Slutningsmøde holdt
de, saavidt mig bekjendt, den 3die December
forrige Aar, altsaa for over et Hjerdingaar
siden. I dette Hjerdingaar er imidlertid Re-
sultaterne af deres Forhandlinger ikke, mig
vitterligt, kundgjorte ad nogen som helst Vel for
de Parter, hvem Afgjørelsen maatte interessere,
og derfor er det, at jeg har tilladt mig at
stille den Forespørgsel til Statsraadet: Er den
ifølge Fredstractaten af 2den Juli 1850, Ar-
tikel 5, under 17de Marts 1851 nedsatte
Grændsereguleringscommissiøn kommen til no-
get endeligt eller foreløbigt Resultat, og i saa
Fald til hvilket? — Det er denne Deel af
Forespørgselen, som jeg skal tillade mig at
forvente besvaret, inden jeg gaaer over til
den anden.

Premierministeren: Den Grændsere-
guleringscommissiøn, her er Tale om, har fuld-

*) See Tidens Nummer 297, Spalte 4733.